

കൂട്ടായ്മയുടെ പ്രാധാന്യം-സാക് പുനൻ

WFTW 6 December 2009

www.jeevamozhikal.org

കൂട്ടായ്മ എന്ന വാക്ക് പുതിയനിയമത്തിലെ ഒരു വാക്കാണ്. യേശു ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ പിതാവിനോടുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടായ്മയോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയാണ് പുതിയനിയമത്തിൽ കൂട്ടായ്മയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടായ്മയും ഇത്തരത്തിൽ ആകണമെന്നായിരുന്നു യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിലുള്ള ചിലർക്കു വിശുദ്ധിയുടെ ഉന്നതനിലവാരത്തിലേക്കു ഉയരുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു വരുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മോശ, ഏലിയാവ്, ദാനിയേൽ, യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ എന്നിവർ പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ദൈവഭക്തരാണ്. ഇന്നുള്ള പല വിശ്വാസികളെക്കാൾ അവർ വിശുദ്ധരായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ പല വിശ്വാസികളും പുതിയ ഉടമ്പടിയിലേക്കു കടന്നിട്ടില്ല എന്നതാണ് അതിനു കാരണം.

പുതിയ ഉടമ്പടി യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ആന്തരികവിശുദ്ധിയിലേക്കും അതുവഴി പരസ്പരമുള്ള കൂട്ടായ്മയിലേക്കും നയിക്കുന്നതാണ്. എബ്രായർ പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ വിശ്വാസവിരന്മാരെപ്പറ്റി വായിക്കുമ്പോൾ അവരെ ഏകാകികളായ വ്യക്തികളായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. പഴയനിയമകാലത്ത് അത് അങ്ങനെയാണിരുന്നത്. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾതന്നെ യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ഈരണ്ടു പേരായിട്ട് അയയ്ക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ഇതു പുതിയ ഒരു കാര്യമാണ്. യേശു ഈ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധിയിലേക്കു മാത്രമല്ല, കൂട്ടായ്മയിലേക്കു കൂടി നടത്തുവാനാണ്.

ഒരു വിശ്വാസി പാപത്തിന്മേൽ വിജയം നേടി എന്നു പറയുകയും എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുമായി കൂട്ടായ്മയിലേക്കു വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിയുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ ഗുരുതരമായ എന്തോ കുറവു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടായ്മ കൂടാതെയുള്ള വിശുദ്ധീകരണം ഒരു ചതിയാണ്. പലരും ലോകം ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച് വിശുദ്ധി പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ പഴയനിയമകാലത്തിലേതുപോലെ ഏകാകികളായ വ്യക്തികളാണ്. അങ്ങനെയുള്ള സുവിശേഷകർ ഇന്നും പഴയനിയമത്തിനു കീഴിലാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തപട്ടണത്തിൽ ഒരു കൂട്ടായ്മ പണിതിട്ടില്ലെന്നും നമുക്കു കാണാം.

എന്നാൽ ആദിമനൂറ്റാണ്ടിലെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാര്യം അങ്ങനെയാണിരുന്നില്ല. പെന്തക്കോസ്തുകാർ കഴിഞ്ഞ ഉടൻ പത്രോസും യോഹന്നാനും ഒരുമിച്ചു പുറത്തേക്കു പോകുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു. ദേവാലയത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ കണ്ട മുടന്തനായ മനുഷ്യനോടു പത്രോസ് തന്നെയും യോഹന്നാനെയും നോക്കുക എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. പത്രോസും യോഹന്നാനും ഒന്നായിട്ടാണ് പ്രവൃത്തിച്ചത്. പെന്തക്കോസ്തുകാരിൽ പത്രോസ് പണിതുവരോടൊന്നിച്ച് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പ്രസംഗിച്ചു എന്നാണ് നാം ഇവിടെ വായിക്കുന്നത്. പ്രവൃത്തിയുടെ പുസ്തകം 2 മുതൽ 4 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ എടുത്തുകാണിക്കുന്ന വാക്കാണ് കൂട്ടായ്മ.

പത്രോസും യോഹന്നാനും ഒരേ സ്വഭാവക്കാരായിരുന്നില്ല. തികച്ചും വ്യത്യസ്തരായ മനുഷ്യർ ആയിരുന്നു, അവർ. പത്രോസ് തിടുക്കത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനും ചുരുചുറുക്കുള്ളവനും ആയിരുന്നു. കർത്താവിനെ താൻ ഒരിക്കലും തള്ളിപ്പറയുകയില്ലെന്നു തിടുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞവനും കർത്താവിനെ തീർത്തു കണ്ടപ്പോൾ തിടുക്കത്തിൽ ഗലീലക്കടലിലേക്കു എടുത്തുചാടിയവനും ആയിരുന്നു(യോഹ.21). അതേ സമയം യോഹന്നാൻ വളരെ അടക്കമുള്ളവനും സ്വർഗ്ഗീയദർശനങ്ങൾക്കായി(പത്മോസിലെന്നപോലെ) ഏകാന്തതയിൽ ധ്യാനിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനുമായിരുന്നു. മാനുഷികമായി തികച്ചും വ്യത്യസ്തരായ വ്യക്തികളെയാണ് ദൈവം സഭയിൽ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നത്. അങ്ങനെ ഒരേ, പോലുള്ള രണ്ടു പേർ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തെക്കാൾ മഹത്വകരമായ ഒരു ഐക്യം, അതായത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തരായ രണ്ടു പേർ തമ്മിലുള്ള ഐക്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണ് ദൈവം ചെയ്യുന്നത്.